

ΑΡ. 3685ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΡ. 186**Αριθμός 1096**

**Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 30(I) ΚΑΙ 122(I) ΤΟΥ 2001
ΚΑΙ 139(I) ΤΟΥ 2002)**

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 21

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση.

Τίτλος: Ενίσχυση πολιτιστικών εκδηλώσεων που συμβάλλουν στην άνοδο του επιπέδου της πολιτιστικής ζωής του τόπου.

1. Διαδικασία:

Στις 29 Οκτωβρίου 2001 κοινοποιήθηκε από το Δήμο Λευκωσίας, ως Αρμόδια Αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων μέτρο το οποίο φέρει τον τίτλο «Ενίσχυση πολιτιστικών εκδηλώσεων που συμβάλλουν στην άνοδο του επιπέδου της πολιτιστικής ζωής του τόπου». Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων (εφεξής καλούμενων ως ο «Νόμος») και των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Διατάγματος του 2001.

Το μέτρο βρισκόταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του Νόμου (30.4.2001) και ως εκ τούτου με βάση το άρθρο 21 συνιστά υφιστάμενο πρόγραμμα το οποίο δεν προβλέπει ημερομηνία λήξης.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος μέτρου:

- (α) Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή του κοινοποιηθέντος μέτρου είναι ο Δήμος Λευκωσίας.
- (β) Ο στόχος του κοινοποιηθέντος μέτρου είναι η άνοδος του επιπέδου της πολιτιστικής ζωής του τόπου·
- (γ) Το μέτρο χορηγείται με τη μορφή συνεισφοράς ίσης με μέρος ή το σύνολο του ποσού που εισπράττεται ως φόρος θεάματος, σύμφωνα με σχετική απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λευκωσίας με ημερομηνία 4 Μαρτίου 1999.
- (δ) Δικαιούχοι του κοινοποιηθέντος μέτρου είναι οι διοργανωτές εκδηλώσεων οι οποίες συμβάλλουν στην άνοδο του επιπέδου της πολιτιστικής ζωής του τόπου.

Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Λευκωσίας σε συνεδρία του στις 4 Μαρτίου 1999 ενέκρινε τη διαδικασία η οποία ακολουθείται για το χειρισμό αιτήσεων για απαλλαγή από το φόρο θεάματος (διαμόρφωση πολιτικής), όπως αυτή περιγράφεται στο σημείωμα με ημερομηνία 24 Φεβρουαρίου 1999 που τέθηκε ενώπιον του Δημοτικού Συμβουλίου, σύμφωνα με την οποία—

- (α) Όλες οι αιτήσεις θα εξετάζονται από το Δήμαρχο, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λευκωσίας με ημερομηνίες 15 Νοεμβρίου 1990 και 29 Οκτωβρίου 1998·
- (β) κατά την εξέταση των αιτήσεων από το Δήμαρχο θα λαμβάνεται υπόψη ο σκοπός της εκδήλωσης και στις περιπτώσεις πολιτιστικών εκδηλώσεων η άνοδος του επιπέδου της πολιτιστικής ζωής του τόπου·
- (γ) Ο φόρος θεάματος θα εισπράττεται σε όλες τις περιπτώσεις και θα επιστρέφεται υπό τύπο συνεισφοράς του Δήμου όταν ληφθεί απόφαση απαλλαγής·
- (δ) αναγκαία προϋπόθεση για την απαλλαγή θα είναι η συμμόρφωση προς την πρόνοια των περί Δήμων Νόμων (όπως ίσχυε το 1999) για διάθεση μέρους ή όλων των εισπράξεων υπέρ των σκοπών που καθορίζουν οι Νόμοι αυτοί. Στις περιπτώσεις όπου ενδείκνυται η απαλλαγή βάσει των πιο πάνω κριτηρίων, αλλά τούτο προσκρούει στις διατάξεις του άρθρου 85(2)(ι) του πιο πάνω νόμου τότε θα γίνεται ανάλογη συνεισφορά.
- Προϋπόθεση για την έγκριση της πιο πάνω διαδικασίας ήταν ότι ειδικά σε ό,τι αφορά την παραγραφο (β) πιο πάνω θα καθορισθούν από την Πολιτιστική Επιτροπή του Δήμου κριτήρια τα οποία θα υποβοηθούν το Δήμαρχο Λευκωσίας στην εφαρμογή της νέας πολιτικής. Σημειώνεται, ωστόσο, ότι μέχρι σήμερα δεν έχουν καθοριστεί δυνάμει Δημοτικών Κανονισμών οποιαδήποτε κριτήρια τα οποία να υποβοηθούν στην εφαρμογή της εν λόγω πολιτικής. Κατά συνέπεια ο Δήμαρχος έχει τη διακριτική ευχέρεια να καθορίζει το ύψος της επιστροφής του φόρου θεάματος που εισπράττεται από τους δικαιούχους·
- (ε) επιλέξιμα κόστη-ένταση: Το επιλέξιμο κόστος του μέτρου είναι το τέλος θεάματος το οποίο καταβάλλεται από τους δικαιούχους δυνάμει του άρθρου 85(2)(ι)(ι) των περί Δήμων Νόμων του 1985 έως 2001·
- (στ) δικαιούχοι: κάτω των 10·
- (ζ) το μέτρο δεν έχει ημερομηνία λήξεως·
- (η) προϋπολογισμοί: σύμφωνα με την κοινοποίηση, το ποσό του φόρου θεάματος που επιστρέφεται ανέρχεται στις £12.000 περίπου ετησίως·
- (θ) νομική βάση:
 1. Άρθρο 85(2)(ι)(iv) των περί Δήμων Νόμων του 1985 έως 2001·
 2. Απόφαση Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λευκωσίας με ημερομηνία 4 Μαρτίου 1999·
- (ι) σώρευση: δεν προβλέπεται σώρευση.

3. Αξιολόγηση του μέτρου που κοινοποιήθηκε:

(α) Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, "δημόσια ενίσχυση" σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

Περαιτέρω, σύμφωνα με το ίδιο άρθρο, επιχείρηση σημαίνει φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσιο ή ιδιωτικό δικαίου, ή σύνολο ή ένωση προσώπων, με ή χωρίς νομική προσωπικότητα, που αναπτύσσει οικονομική δραστηριότητα.

(β) Το κοινοποιηθέν μέτρο στο μέρος του που αφορά δικαιούχους (δικαιούχος 2(δ) ανωτέρω) που δε συνιστούν επιχειρήσεις κρίθηκε ότι δε συνιστά δημόσια ενίσχυση, διότι δεν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 2 του Νόμου για την ύπαρξη δημόσιας ενίσχυσης.

Όσον αφορά το μέρος του προγράμματος που αναφέρεται σε δικαιούχους που συνιστούν επιχειρήσεις, κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι ικανοποιεί σωρευτικά τις προϋποθέσεις του Νόμου —

- (i) Χορηγείται άμεσα από το Δημόσιο, αφού η κοινοποιηθείσα ενίσχυση χορηγείται από το Δήμο Λευκωσίας. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, Δημόσιο σημαίνει το Κράτος, τους Δήμους και τις Κοινότητες.
- (ii) συνιστά οικονομικό όφελος αφού η ενίσχυση που παρέχεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις (δικαιούχος 2(δ) ανωτέρω) σημαίνει οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο οι αποδέκτριες επιχειρήσεις δε θα είχαν λάβει υπό τις κανονικές συνθήκες της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας.
- (iii) συνιστά ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής κι αυτό γιατί το κοινοποιηθέν μέτρο απενθύνεται σε διοργανωτές εκδηλώσεων οι οποίοι διαθέτουν μέρος ή το σύνολο των εισπράξεών τους από τις εν λόγω εκδηλώσεις για τους σκοπούς του άρθρου 85(2)(ι)(iv) των περί Δήμων Νόμων του 1985 έως 2001.
- (iv) τέλος, επειδή το κοινοποιηθέν μέτρο επιτρέπει τη χορήγηση ενισχύσεων, με τη μορφή συνεισφοράς ίσης με μέρος ή το σύνολο του ποσού που εισπράττεται ως φόρος θεάματος, στις δικαιούχους επιχειρήσεις (2(δ) ανωτέρω) και επειδή αυτό αποτελεί πλεονέκτημα προς αυτές, γι' αυτό είναι σε θέση να νοθεύσει τον ανταγωνισμό στην εγχώρια αγορά.

Σύμφωνα με το άρθρο 85(2)(ι)(i) των περί Δήμων Νόμων του 1985 έως 2001, το κάθε Δημοτικό Συμβούλιο «κέκτηται εξουσία εντός των δημοτικών του ορίων να επιβάλει τέλος επί όλων των πληρωμών των γενομένων υπό οιουδήποτε προσώπου αίτινες εισπράττονται διά την είσοδον αυτού εις οιονδήποτε δημόσιο θέαμα». Περαιτέρω, δυνάμει της παραγράφου (i)(iv) του πιο πάνω άρθρου, κάθε Δημοτικό

Συμβούλιο έχει εξουσία εντός των δημοτικών του ορίων «να εξαιρή της πληρωμής του τέλους ή να επιστρέψει το σύνολον ή οιονδήποτε μέρος του τέλους εις περίπτωσιν οιουδήποτε δημοσίου θέαματος αι εισπράξεις του οποίου εν όλω ή εν μέρει διατίθενται διά φιλανθρωπικούς, εκπαιδευτικούς ή αγαθοεργούς σκοπούς ή διά την προώθησιν των αθλημάτων ή του αθλητισμού».

Για τους σκοπούς των δύο προαναφερόμενων παραγράφων, «δημόσιο θέαμα» σημαίνει θεατική, κινηματογραφική, χορευτική, καλλιτεχνική ή άλλη παράσταση ή θέαμα ή οποιοδήποτε είδος ψυχαγωγίας που προσφέρεται σε οποιοδήποτε μέρος στο οποίο προσέρχεται το κοινό, ανεξάρτητα από το αν καταβάλλεται ή όχι δικαίωμα εισόδου.

Σύμφωνα με τις πιο πάνω νομοθετικές διατάξεις, αναφορικά με την εξαίρεση του τέλους θεάματος ή την επιστροφή του συνόλου ή μέρους του στις περιπτώσεις εκείνες όπου οι εισπράξεις του διατίθενται εν όλω ή εν μέρει για φιλανθρωπικούς, εκπαιδευτικούς ή αγαθοεργούς σκοπούς ή για την προώθηση των αθλημάτων ή του αθλητισμού, δεν καθορίζονται προϋποθέσεις και αντικειμενικά κριτήρια με βάση τα οποία οι Δήμοι αποφασίζουν την εξαίρεση ή το ύψος της επιστροφής του τέλους θεάματος. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τα ενώπιον μας στοιχεία, ο Δήμος Λευκωσίας δεν έχει καθορίσει, δυνάμει Δημοτικών Κανονισμών, τέτοιες προϋποθέσεις και κριτήρια με βάση τα οποία να αποφασίζει την εξαίρεση ή το ύψος της επιστροφής του τέλους θεάματος.

Επισημαίνεται ότι, εάν ορίζονται σαφή, διαφανή και αντικειμενικά κριτήρια με βάση τα οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Λευκωσίας θα καθόριζε την εξαίρεση ή το ύψος της επιστροφής του τέλους θεάματος στις περιπτώσεις που οι εισπράξεις οποιουδήποτε δημόσιου θεάματος διατίθενται εν όλω ή εν μέρει για τους σκοπούς του άρθρου 85(2)(i)(iv), το συγκεκριμένο μέτρο δε θα πληρούσε τις προϋποθέσεις του Νόμου για την ύπαρξη δημόσιας ενίσχυσης. Αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί:

- (α) Με την τροποποίηση του άρθρου 85(2)(i) των περί Δήμων Νόμων που θα τυγχάνει εφαρμογής σε όλους τους Δήμους, ή
- (β) με τη θέσπιση Δημοτικών Κανονισμών.

(γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατηγορίες ενισχύσεων που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες, δύνως, απαιτείται κοινοποίηση.

Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εμπίπτει σε αυτήν την κατηγορία.

Αναφορικά, εξάλλου, με τη δεύτερη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες

κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, κρίθηκε ότι και σε αυτή την περίπτωση η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εμπίπτει σε αυτήν την κατηγορία.

- (δ) Λαμβανομένων υπόψη των πιο πάνω εξετάστηκε περαιτέρω σε ποια κατηγορία ενισχύσεων, από τις κατηγορίες που προνοούνται από την άρθρο 4,5 και 5Α του Νόμου, εμπίπτουν οι υπόλοιπες δημόσιες ενισχύσεις.

Αρχικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες των ενισχύσεων του άρθρου 4 του Νόμου που ο Έφορος υποχρεούται να εγκρίνει. Επειδή η ενίσχυση παρέχεται σε διοργανωτές εκδηλώσεων οι οποίες συμβάλλουν στην άνοδο του επιπέδου της πολιτιστικής ζωής του τόπου, κρίθηκε ότι η ενίσχυση δεν εμπίπτει σε καμιά από τις πέντε κατηγορίες που ορίζει το άρθρο 4.

Στη συνέχεια εξετάστηκε κατά πόσο η δημόσια ενίσχυση εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, ενίσχυση για εξαγωγές σημαίνει δημόσια ενίσχυση που συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας. Κατά συνέπεια κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εμπίπτει στο άρθρο 5Α του Νόμου.

Ενόψει των πιο πάνω, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις πρόδονες του άρθρου 5(1)(γ) του Νόμου, το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα έγκρισης ενισχύσεων για την προώθηση του πολιτισμού και τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους συναλλαγών και ανταγωνισμού σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον.

Βασικές, όμως, προϋποθέσεις για να εγκριθούν από τον Έφορο ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 5 είναι οι ενισχύσεις αυτές να είναι κατάλληλες και απαραίτητες για την επίτευξη των σκοπών του άρθρου 5.

Το επιλέξιμο κόστος της ενίσχυσης αφορά οικονομική επιβάρυνση την οποία οι δικαιούχοι θα έπρεπε να καταβάλλουν κατά την τρέχουσα άσκηση των δραστηριοτήτων τους. Οι ενισχύσεις αυτής της μορφής, οι οποίες απλώς μειώνουν τα χρηματοοικονομικά έξοδα τα οποία οι ίδιες οι δικαιούχοι επιχειρήσεις θα έπρεπε να επωμισθούν, και που χορηγούνται χωρίς καμία άμεση υποχρέωση, σε σχέση με το επιλέξιμο κόστος, εκ μέρους της δικαιούχου επιχείρησης που να διασφαλίζει τη βελτίωση της κατάστασής της, δηλαδή χωρίς να χρηματοδοτούν άμεσα επενδύσεις ή δημιουργία θέσεων εργασίας ή έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη, χαρακτηρίζονται ως λειτουργικές ενισχύσεις.

Οι λειτουργικές ενισχύσεις ενδέχεται να εμπίπτουν στις κατηγορίες δημόσιων ενισχύσεων που ο Έφορος δύναται να εγκρίνει δυνάμει του άρθρου 5 του Νόμου. Βασικές, όμως, προϋποθέσεις για να εγκριθούν από τον Έφορο ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 5 είναι οι ενισχύσεις αυτές να είναι κατάλληλες και απαραίτητες για την επίτευξη των σκοπών του άρθρου 5. Οι ενισχύσεις λοιπόν που εγκρίνονται δυνάμει του άρθρου 5 πρέπει να μην ξεπερνούν τα όρια του τι είναι κατάλληλο και αναγκαίο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών του συγκεκριμένου άρθρου.

Όπως προκύπτει και από την κοινοποίηση δεν έχουν θεσπιστεί σαφή και αντικειμενικά κριτήρια με βάση τα οποία να καθορίζεται η εξαίρεση από το φόρο θεάματος ή το ύψος της επιστροφής του. Επισημαίνεται ότι η εξαίρεση ή η επιστροφή του συνόλου ή μέρους του φόρου θεάματος εφαρμόζεται μόνο στις περιπτώσεις εκείνες που οι εισπράξεις οποιουδήποτε δημόσιου θεάματος διατίθενται εν όλω ή εν μέρει για τους σκοπούς του άρθρου 85(2)(ι)(iv). Συνεπώς, με βάση την υφιστάμενη πολιτική του Δήμου Λευκωσίας, ο Δήμαρχος, ασκώντας τις εξουσίες που του εκχώρησε το Δημοτικό Συμβούλιο για χειρισμό των αιτήσεων για απαλλαγή από το φόρο θεάματος, έχει τη διακριτική ευχέρεια να καθορίζει, χωρίς οποιαδήποτε κριτήρια, το ύψος της επιστροφής του φόρου θεάματος που εισπράττεται από τους δικαιούχους.

Οι λειτουργικές ενισχύσεις δύνανται να εγκριθούν από τον Έφορο υπό πολύ αυστηρές προϋποθέσεις και κατά κανόνα σε περιπτώσεις οι οποίες αναφέρονται όπως στους Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 5(2) του Νόμου και περιέχουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση κατηγοριών δημόσιων ενισχύσεων που εμπίπτουν στους τομείς που καλύπτει το άρθρο 5.

Κατ' επέκταση, η κοινοποιηθείσα ενίσχυση, ως λειτουργική ενίσχυση, αποβλέπει στο να απαλλάξει τους δικαιούχους από δαπάνες που θα έπρεπε οι ίδιοι να επωμιστούν στα πλαίσια της τρέχουσας διαχείρισης των συνήθων δραστηριοτήτων τους. Το αποτέλεσμα είναι να νοθεύεται ο ανταγωνισμός στους τομείς στους οποίους παρέχεται η ενίσχυση και να υπάρχει σαφής κίνδυνος αλλοίωσης των όρων των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον.

Ενόψει των πιο πάνω, η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εγκρίνεται διότι δεν είναι ούτε κατάλληλη αλλά ούτε και ανάλογη για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 5.

Ο Έφορος εξέτασε, τέλος, κατά πόσο μετά την κατάργησή της η κοινοποιηθείσα ενίσχυση θα μπορούσε να χορηγηθεί ως ενίσχυση de minimis με βάση τα άρθρα 2 και 7 του Νόμου. Ενίσχυση, δηλαδή, προς μία επιχείρηση, που λόγω του πολύ μικρού ύψους της (συνολικά κάτω από £57.000 για περίοδο τριών χρόνων) δεν επιφέρει ή δεν μπορεί να επιφέρει οποιαδήποτε αισθητή νόθευση του ανταγωνισμού. Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη τους όρους της ενίσχυσης, έκρινε ότι η Αρμόδια Αρχή, εφόσον το επιθυμεί, μπορεί να χαρακτηρίζει το κοινοποιηθέν μέτρο ως ενίσχυση de minimis, νοούμενο ότι το ανώτατο ποσό ενίσχυσης προς κάθε δικαιούχο από όλες τις Αρμόδιες Αρχές δε θα υπερβαίνει τις £57.000 ανά τριετία.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς—

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

A. Το κοινοποιηθέν μέτρο με τίτλο «Ενίσχυση πολιτιστικών εκδηλώσεων που συμβάλλουν στην άνοδο του επιπέδου της πολιτιστικής ζωής του τόπου» στο μέρος του που αφορά δικαιούχους που δε συνιστούν επιχειρήσεις κρίθηκε ότι δε συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι δεν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 2 του Νόμου για την ύπαρξη δημόσιας ενίσχυσης.

Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι δικαιούχοι συνιστούν επιχειρήσεις, το κοινοποιη-

θέν μέτρο αποτελεί δημόσια ενίσχυση η οποία κρίθηκε ότι είναι λειτουργικής φύσεως και δεν μπορεί να εγκριθεί, διότι δεν είναι ούτε κατάλληλη αλλά ούτε και ανάλογη για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 5. Ως εκ τούτου, ο Έφορος αποφασίζει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση πρέπει να καταργηθεί το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003.

Αποφασίζει, τέλος, ότι, εάν το κοινοποιηθέν μέτρο καταργηθεί, δύναται, με βάση το Νόμο, να χαρακτηριστεί από την Αρμόδια Αρχή ως ενίσχυση "de minimis".

- B. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Δήμο Λευκωσίας.

Λευκωσία, 31 Ιανουαρίου 2003.

ΧΡ. ΑΝΔΡΕΟΥ,

Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων.

Ε.Δ.Ε. 25.06.002.186(165.1.2.27.2.1.12)